

Joe English

Joe English (Joseph Alphonse Marie (Joe) English) was een Vlaamse kunstenaar met Ierse roots geboren te Brugge 1882. Hij had zijn achternaam te danken aan zijn roots, en was gekend als 'Engelsman' in Brugge. Zijn vader was een Ier en zijn moeder was Vlaams. Joe English was een zeer talentvolle jongeman. Joe schilderde en tekende al sinds jongs af aan op school. Om zijn talenten verder te ontwikkelen volgde hij cursussen schilderen en tekenen. Van 1901 tot 1908 volgde Joe een opleiding aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Antwerpen. Joe English heeft verschillende prijzen gewonnen. Joe liet

zich tot Belg naturaliseren en leefde in Antwerpen waar hij zijn vrouw Elisabeth Goedemé leerde kennen. In 1910 trouwden zij met elkaar. Van 1908 tot 1914 werkte Joe als een zelfstandige kunstschilder in Brugge. Voor de zaak van zijn vader ontwierp hij veel vlaggen. In Brugge had zijn vader aan het Sint-Salvatorskerkhof een gouborduuratelier samen met zijn echtgenote Marie Dinnewet. Zij groeide op in een Brugse kunstenaarsfamilie. Zij kregen samen dertien kinderen.

Joe English had 2 kinderen: Lieve en Raf, beide geboren te Brugge. In 1914 werd Joe opgeroepen door het leger en maakte hij zich hiervoor klaar. Hij schetste en tekende hoe het leven was aan het front . Hij had de heldenhuldezerken ontworpen voor de Vlaamse gesneuvelden.

De heldenhulde is ontstaan in de helft van de eerste Wereldoorlog. Ze stond symbool voor de Vlaamse emancipatiestrijd. De heldenhuldezerk had het typische Iers-Keltische kruis. Op de heldenhuldezerk was er een vliegende blauwvoet (Noorse stormvogel). De Blauwvoet is het zinnebeeld van de Vlaamse weerstand tegen de overheersing van het Frans. In 1925 werden vele van de verwijderde heldenhuldezerkjes verbrijzeld en gebruikt om de Heldenweg aan te leggen. De eerste zerk die Joe English had ontworpen was voor Firmin Deprez. Joe heeft dit enkel ontworpen want het is Hendrik D'Haese die het praktisch heeft uitgewerkt. Op de heldenhuldezerk stond een opschrift AVV-VVK; dit stond voor

Alles Voor Vlaanderen- Vlaanderen Voor Kristus. Joe had niet één ontwerp gemaakt, maar twee : één met een Keltisch kruis en één met een Vlaams kruis. De heldenhuldezerk was ontworpen voor de Vlaamse jongens die gesneuveld waren. Eind 1917 was er een mogelijkheid om het grafterp af te dekken met een betonnen dekplaat (hierop was een klauwende leeuw afgebeeld).

Begin 1918 werd Joe English frontschilder. Hij hield zich bezig met het schilderen en schetsen van het leven tijdens WOI. Joe English stierf op de leeftijd van 36 jaar, in het legerziekenhuis L 'Océan te Vinkem door een onverzorgde behandeling van een blindedarmontsteking. Dit gebeurde tijdens de nacht van 31 augustus 1918. Hij werd begraven op de militaire begraafplaats te Steenkerke. Uiteindelijk werd Joe English in augustus 1932 opgegraven en bijgezet in de crypte onder de IJzertoren. Voor de flank van de IJzertoren maakte Karel Aubroeck een standbeeld van Joe English dat negen meter hoog is. De eerste IJzerbedevaart vond plaats in 1920 bij zijn graf. Dankzij de vriend (Samuel de Vriendt) van Joe English werden een heel aantal olieschilderijen die Veurne moesten voorstellen tijdens de Wereldoorlog permanent opgehangen in het stadhuis van Veurne. Als eerbetoon heeft Joe English een eigen straatnaam in

Brugge, Diksmuide, Antwerpen en Edegem. In Antwerpen werd er een tramhalte naar hem genoemd.

Bronnen

Frank SEBRECHTS (red.), *Onsterfelijk in uw steen. Soldatengraven, heldenhulde en de Grote Oorlog*, Uitgeverij Vrijdag, Antwerpen, 2016.

ANONIEM, *Joe English, Leven en werk*, Werk van de jaarlijkse 'Bedevaart naar de graven aan den IJzer', Kaaskerke, 1960.

Frits DEWITTE, *Joe English*, in *De Zonneblusser*, Tijdschrift van de Kring voor Heemkunde Edegem, jg. 2012, nr. 4, p. 99.

ADV.N, Antwerpen / IJzerbedevaartarchief